והא בעינן כתב שאינו יכול לזייף –

But we require writing that cannot be forged

OVERVIEW

The גמרא asked how we can use a שטר פרסאה since it can be forged. תוספות explains that this question is valid even if we maintain עדי מסירה כרתי.

לרבי אלעזר¹ פריך דאמר בפרק ב' (לקמן דף כב,ב) –

This question is only according to 2 ר' אלעזר בן פדת (the אמורא) who states later in the second פרק - פרק

³: דלא הכשיר רבי אלעזר דבר שיכול להזדייף אלא בגיטין דוקא ולא בשאר שטרות: That ע"מ כרתי (the תנא who maintains ע"מ כרתי) did not permit using something which can be forged by all שטרות; rather he permitted it only by that not by other שטרות, where (even) גיטין, but not by other שטרות, where (even) גיטין requires a הבר שאינו יכול לזייף requires a ר"א that a כתב שיכול לזייף is always כתב שיכול לזייף was following this view of כשר ר"א.

SUMMARY

ר' אלעזר requires a דבר שאינו יכול לזייף by all שטרי ראיה, but not by גיטין.

THINKING IT OVER

Presumably the עדי מסירה saw the transaction (of the loan). Why should not the מלוה collect from the בני חורי, even if we require a כתב שאין יכול לזייף. The requirement of a שטר is (seemingly) only regarding the משעבדי but not the 4 !בנ"ח

_

¹ ר' יוחנן there argues and maintains that even by שאר שטרות it can be a דבר שיכול לזייף according to ר"א.

² See רש"י לקמן לא.ב ד"ה ר"א.

³ A א גע is needed just for the divorce; therefore we are not concerned that it will be forged later. However other שטרות which are needed for proof, there is concern that the holder of the שטרות will alter it in his favor, (and the עדי מסירה will not remember).

⁴ See תפארת יעקב.